

LETNIK XXXI, št. 9

ROŽNIK – MALI SRPAN, 21. junij – 11. julij 2021

Pred tridesetimi leti...

Komaj dveletna nova župnija vrvi v izbiranju in postavljanju novih postulatov občestva. Po mnogih naporih, a tudi poskusih nasprotovanja, občina 9. septembra 1991 izda gradbeno dovoljenje, gradbinec pa 16. oktobra 1991 začne z deli za novo cerkev. Župnik Jože, do konca predan novi stvarnosti, ob vrlih sodelavcih vodi nastajanje župnijskega središča in žive skupnosti.

Po 30. letih bo pred mogočnim svetiščem, ki ga mimobežno vsak dan s pogledi obišče na tisoče ljudi, postavljeno znamenje našega odrešenja. V krogu podnožja je trajno zabeležen pomnik: **V letu Gospodovem 2021, v letu sv. Jožefa, zavetnika slovenskega naroda, v zahvalo za 30 let demokracije in samostojnosti Slovenije ter v spomin na prvo mašo za slovenske vojake.**

Vsak krak križa bo po Božji besedi, ki jo bo nosil, sporočal: **Na zadnji, veliki dan praznika je Jezus vstal in zaklical: »Če je kdo žejen, naj pride k meni in naj pije« (Jn 7,37) in Glej, prihaja z oblaki in videlo ga bo vsako oko, tudi tisti, ki so ga prebodli, in zaradi njega se bodo bili na prsi vsi narodi na zemlji. Da, amen (Raz 1,7)**

V našem življenju se velikokrat zgodijo stvari, katerih pomena ne razumemo. Pogosto je naš prvi odziv razočaranje in upor. Jožef svoja razmišljanja pušča ob strani, da naredi prostor za to, kar se dogaja, in ne glede na to, kako zelo skrivnostno se lahko zdi njegovim očem, to sprejme, prevzame za to odgovornost in se pomiri s svojo zgodovino. Če se ne pomirimo s svojo zgodovino, nam ne bo uspelo narediti niti naslednjega koraka, ker bomo vedno ostajali talci svojih pričakovanj in posledičnih razočaranj.

Apostolsko pismo svetega očeta Frančiška: Patris corde

SPOMINSKO OBELEŽJE IN PRENOVA TRGA PRED CERKVIJO

V jubilejnem letu 30 – letnice samostojnosti naše države bodo po vsej domovini potekali številni dogodki, ki bodo budili spomin in hvaležnost na izpolnitev sanj naših prednikov. Naša občina in Slovenska vojska sta želeli postaviti obeležje, ki bi spominjalo na prvo sv. mašo med slovenskimi vojaki, ki je bila prav pri nas, v bližini viadukta Malo Hudo na stari avtocesti. Prav 4. julija jo je daroval g. Jože Plut, prvi vikar slovenske vojske. Skupaj z župnijo in soglasjem nadškofije smo izbrali lokacijo pred našo župnijsko cerkvijo. Umetniško izdelan 5 m visok betonski križ bo tudi po obliki spomin na majhen križ, ki je bil na oltarju prvega bogoslužja takratnih slovenskih oboroženih sil. Na križu bo v reliefu zapisana Božja beseda. V bližini bo tudi drog s slovensko zastavo, ki bo stalno izobešena. Spominjala in opominjala nas bo na pomen naše narodne samobitnosti. Obe znamenji bosta povezani s tlakovano stezo, kar predstavlja še posebno simboliko povezanosti in odprtosti.

Vsaka sprememba vzbudi tudi odzive. Prvi so zelo ugodni. Nekaj pomislekov smo imeli okoli smrek, ki so sicer nudile tudi kakšen trenutek sence ali bile kdaj v službi vetrobrana. Dejansko pa so se tako razrasle, da so vse bolj zastirale pogled na cerkev in iz pred cerkve na okolico. Ker so bile v trojčkih, so bile navznoter povsem rjave. Sedaj je predvidena parkovna ureditev s cvetlično zasaditvijo in novimi grmovnicami. Ambient bo tudi minimalno razsvetljen po sodobnih standardih.

Cerkveno dvorišče pa bo dobilo tudi nov tlak. Vemo, da se je obstoječi že precej posedal in vse več plošč je bilo že razpokanih. Obliko in vrsto tlakovcev je, tako kot celotno ureditev predlagal Arhivita d.o.o., ki ga vodi Vera Klepaj Turnšek, univ. dipl. inž. arhitekture. Močni betonski tlakovci različnih dimenzij v barvi svetlega granita se podajo tako k zunanosti cerkve, kot k na novo urejenem parku z obeležji.

Seveda lahko pričakujemo tudi nasprotovanja in različne pomisleke. Nič na tem svetu ni popolno. Od tistih naših sokrajanov, ki jih zelo moti že cerkveno zvonjenje, lahko pričakujemo, da jih bo zmotil tudi pogled na nove simbole. Upam pa, da bomo znali tako mi iz župnijskega občestva, kot drugi sokrajani dobre volje, novo pridobitev sprejeti kot spodbudo, da bi še bolj rasli iz svojih korenin in se veselili slehernega premika v dobro in napredek.

Sv. maša za domovino bo 4. julija ob 10. uri (nadškof Stanislav Zore). Nato bo blagoslov in izročitev v uporabo novih simbolov. Prisoten bo tudi državni in vojaški vrh.

PO	21. 6.		/		 <p>»Jože, naj tole, kar sem ti povedal, resnično ostane med nama.«</p>
TO	22. 6.	Janez F., Tomaž M.	20.00	Alojzij Lesjak	
SR	23. 6.	<u>Agripina</u>	20.00	• Stanislav Strnad, 7. dan • Jurčkovi in Marija Novak	
ČE	24. 6.	<u>Roj. Janeza Krstnika</u>	20.00	Jelka Osolnik	
PE	25. 6.	Dan državnosti	20.00	starši llovar, Škrjanče	
SO	26. 6.	Ciril Aleksandrijski	20.00	Tone Fortuna	
NE	27. 6.	13. nedelja Spodnja Draga	8.00 10.00	Gal Zupančič živi in pokojni farani	Ob 10.00: Žegnanje pri sv. Tomažu v Spodnji Dragi
PO	28. 6.	<u>Irenej</u>	/		<p>Sveti maši na nedeljo, ko žegnanje obhajata naši podružnici, bosta ob 10. uri samo tam (v Ivančni Gorici takrat ob 10. uri ni sv. maše). Zaradi blagoslova spominskega obeležja, bo žegnanje v Dragi že v nedeljo, 27. junija, v Črnelem pa v nedeljo, 11. julija. Lepo vabljeni na žegnanje.</p>
TO	29. 6.	Peter in Pavel	20.00	Angela Zupančič	
SR	30. 6.	Prvi mučenci rim. C.	20.00	starši in bratje <u>Grčman</u>	
ČE	1. 7.	Oliver	20.00	Tilka Kralj	
PE	2. 7.	Ptujskogorska MB	20.00	<u>Todor Tošič</u> , prvi petek	
SO	3. 7.	Tomaž	20.00	starši Strnad	
NE	4. 7.	14. nedelja med letom	8.00 10.00	Franc Sinjur za domovino živi in pokojni farani Marija in Alojz <u>Nadrah</u>	
PO	5. 7.	Ciril in Metod	8.00	starši Rogelj	
TO	6. 7.	<u>Marija Goretti</u>	/		
SR	7. 7.	b. sl. Anton Vovk	20.00	Rafael Šušteršič	
ČE	8. 7.	<u>Kilijan</u>	20.00	Tilka Lovšin	
PE	9. 7.	Avguštin Z., kit. m.	20.00	Nika Omahen <u>Makič</u>	
SO	10. 7.	Amalija	20.00	Ciril Maver	
NE	11. 7.	15. nedelja Veliko Črnelo	8.00 10.00	pok. Ceglarjevi živi in pokojni farani	

Čiščenje in krašenje cerkve ter pospravo pastoralnih prostorov:

26. junij in 3. julij: **Mleščevo**; 10. in 17. julij: **Ljubljanska cesta - bloki**

LETOŠNJI ORATORIJ bo v naši župniji **med 16. in 20. avgustom**. Osrednji lik tega posebne tedna za otroke bo blaženi Carlo Acutis (za blaženega je bil razglašen 10. oktobra 2020). Slednji velja za novodobnega svetnika, saj je verjetno edini, ki se lahko pohvali, da je v prostem času rad programiral. Če si blažene po navadi predstavljamo z dolgo brado in v opankah, bo Carlo animatorjem in otrokom zanimiv zgled svetnika v kavbojkah. Njegov zgled nas bo skozi oratorij naučil, da je lahko prav vsak izmed nas svetnik, četudi še ni star niti 15 let, pa tudi kaj pomeni »evharistija je avtocesta v nebesa«.

Vsi otroci lepo vabljeni, animatorji vas že nestrpnost pričakujemo!

Prijava na letošnji oratorij bo mogoča s prijavnico (te bodo od nedelje, 20. 6. na stalnih mestih v cerkvi), udeležbo lahko sporočite tudi na mail voditeljic (lara.miklavcic@gmail.com) oz. lucija.struna@gmail.com) ali pa na njuni telefonski številki (Lara: 051 725 250 oz. Lucija: 041 593 005). Za otroka lahko naročite tudi oratorijsko majico.

Pesem škofa Hrena (1560-1630) o naših krajih

Znameniti ljubljanski škof Tomaž Hren je bil prijatelj stiškega opata Lovrenca Zupana. Ko ga je nekoč obiskal v samostanu, mu je napisal pesem za rojstni dan, pa tudi štirivrstičnico, v kateri omenja zgodovinske zanimivosti iz naših krajev: napad Turkov leta 1473, uničujoč potres leta 1511 in leto 1577, ko je silna množica kobilic sklestila polje od Stične proti Muljavi. Spomin na kobilice je bil ob nastanku pesmi med ljudmi najbrž še živ saj je prišel Lovrenc za opata v Stično leta 1580, Hren pa kmalu potem – še kot bogoslovec v Gradcu - k njemu na obisk. Toda v naslednjih štirih stoletjih in pol so morali naši predniki pretrpeti še marsikaj hujšega.

Mamina zadnja vojna

Prvi teden julija 1991. Vojaški helikopterji so leteli nizko, skoraj so se dotikali vrhov dreves. Njihovo hrumenje je preglasilo vse drugo. Čudno sem preživljala tiste dni - kakor, da ni nič res, kakor da se me ne tiče. Za spuščeni žaluzijami je namreč umirala mama. To je bila njena tretja vojna. Prva jo je oropala brezskrbnega otroštva, saj je bila stara štirinajst dni, ko je njen oče odšel na rusko fronto. Drugo vojno je preživela v nenehnem strahu za življenje najbližjih. Ob začetku tretje vojne so nenadoma vstali že davno pozabljeni spomini na preživete grozote. Potem pa se je počasi začela poslavljalati od tega sveta. Ko sem ji zatisnila oči in jo pokrižala za slovo, se je vojni trušč že skorajda pomiril. Zagrebli smo jo v zares slovensko zemljo.

Valči